

Jacob, Türk. Kestende

Fa 2576

G. Jacob. Türkische Lesestücke.

I.

[Künos, Osmán-török népköltési gyűjtemény I S. 35/6.]

Bir vaktyn birinde bir odun jarydschy varmysch, bunun birde karysy varmysch. Bu odun jarydschy gündüzleri da'a gidüp odun kesermisch, akscham üstü-de kesti odunlary götürüp satarmysch, aldÿ paralarla bakkaldan ekmek jemek alup evine getirir, karysy-da anlary pischirir jerler itscherler, andan sôra pisch-pof-da pisch-pof dejerek türkÿ tschalgy tschÿrmak ojnamakla dschümbüsç edüp vakitlerini getschirirermisch. Jine ertesi günÿ odun jarydschy da'a gidüp odunlary keser, akscham üstü satup parasile evine jemek alup jerler itscherler, jine ojnajup dschümbüsç ederler; her gün her gedsche böjle japup günlerini zefk ile getchirirermisch.

Günlerde bir gün padischa gedscheleri mum jakma'y jak eder, hitsch bir kimse gedsche mum jakmazdy, bu odun jarydschy-da jine evvelki gibi her gedsche ojnajup dschümbüsçten geri kalmaz. Bir gedsche padischa tschykup her jerleri geze geze birde bu odun jarydschynyn evine gelüp bakty-ki evin itscherisinde bir gürlütü bir harylty tschalmak ojnamak deme gitsin. Odun jarydschynyn karysile pisch-pof dejüp ojnadyklaryny padischa sejr eder, bunlaryn böjle japytklary padischahyn tschok choschuna gidüp kapuja nischan kojarak gider. Ertesi günÿ padischa odun jarydschynyn evine bir at ile bir kat¹⁾ urba²⁾ gönderüp janyna tschârdyr, at ile urbajy adamlar alyr odun jarydschynyn evine gelirler, kapujy tschalup odundsçÿ sorarlar, karysy-da kodschasynyn evde olma-dÿny odun kesmek itschün da'a gittini o adamlara söljer, onlar-da giderler, odundsçÿ dâdan alup getirirler, urbalary gejdirüp ata bindirerek dôru padischahyn janyna götürürler. Jolda giderken bunu herkes görür sâ soluna iki ketschelije fukaralar dizilmisch, bundan para isterler, odun jarydschy-da atyn üzerinde elini dschebine sokarak bakar-ki para jok, bir sâ'na birde soluna dönüsçte dönüsçte dejerek gider; en sôra padischahyn janyna girer, padischa-

1) Eine Garnitur. 2) Für uruba ital. roba.

da bunun ne isch tuttûnu sorar, odundschy-da gündüzleri dâdan odun kesüp onlary akschamlajyn satup parasîle evine jem jemisch alup karysîle birlikte jejüp itschüp ojnadyklaryny söljer. Padischa-da bu odun jarydschÿ kendisine kapudschy baschy japar, birde güzel kylyndsch verir; odun jarydschy-da atyna binüp jine evine gelirken jolda fukaralar jine para isterler, birde at üzerinde elini dschebine soktukta bakar-ki jine para jok, bir sâ'na birde soluna size-de jok bana-da jok, size-de jok bana-da jok deje deje evine kadar gelir. Birde kary kodscha bunlaryn karynlary adschykyr, odundschy karysyna der-ki schindi ne japadschâz, sanky bu eji-mi oldu, para jok pul jok ne japalym, karysy-da hajdy bari â kodscha schu kylyndschy bakkala götür biraz jêdschek al gel-de jejelim dedi, odundschy-da kylyndschy alup dôru bakkala gider, biraz jem jemek alyr evine gelir, karysîle otururlar temiz jerler itscherler, jine evvelki gibi ojnarlardschümbüsch ederler, hitsch bischej düschünmezler.

Bu odun jarydschîle beraber gelmiş olan uschak bunlaryn japytklaryny görür, sabâlajyn dôru gider padischağa chaber verir. odundschy-da tachtadan bir kylyndsch japup kynyna sokar. Birde padischa bunu ischittikte, o zamanlarda-da bir kimseje jeni rütbe verildi vakit bir adamyn ana*baschyny kestirirlermiş. Padischa adamlaryna chaber verüp bir jere toplar, odun jarydschyja-da chaber gönderüp tschârtyr; bu odundschy jine gejinir atyna biner dôru saraja gider, padischa-da bir adam getirtir, odundschyja der-ki schu adamyn baschyny kes, odundschy-da bakar-ki kylyndschy tachta, nasl etsin hemen der-ki kylyndschyny tutar aman jâ rabbi schu adamyn günahy joksa kylyndschym tachta olsun, ejer varsa kessin der, kylyndschy tscheker birde bakarlar-ki kylyndsch tachta. Oradan padischa der-ki gördünüz-mü efendim bu adamyn günahy jok-tur, padischa-da bu odundschyyn kylyndschy ne japtÿny evveldsche chaber almysch oldûndan, odundschyyn-da böjle japmasyndan pek tschok choschlanup odundschyja bir konak tschok para dünjalyklar verir, tschyarak eder, odundschy-da karysyny alyr, o konakta ölüp ölesijedschek otururlar, jerler itscherler, ömürlerini rahatla getschirirler

II.

[Kúnos a. a. O. II S. 386/7.]

1. „Kyzym kyzym kynaly¹⁾ kyzym
seni bir sarraf istejoj
verejim ona.“ —
„Ana ben varmam ona
onda altyn tschok-tur
sajdyryr bana.“
2. „Kyzym kyzym kynaly kyzym
seni bir bakkal istejoj
verijim ona.“ —
„Ana ben varmam ona
bakkalyn jemischi tschok-tur
jedirir bana.“
3. Kyzym kyzym kynaly kyzym
seni bir kasab, istejoj
verejim ona.“ —
„Ana ben varmam ona
kasabda et tschok-tur
kyjdyryr bana.“
4. Kyzym kyzym kynaly kyzym
seni bir halladsch istejoj
verejim ona.“ —
„Ana ben varmam ona
halladschyn pamu'u tschok-tur
attyryr bana.“
5. „Kyzym kyzym kynaly kyzym
seni bir terzi istejoj
verejim ona.“ —
„Ana ben varmam ona
terzinin dikischi tschok-tur
diktirir bana.“
6. „Kyzym kyzym kynaly kyzym
seni bir sarchosch istejoj,
verejim ona.“ —
„Ana ben varyrym ona
onu ischi jok-tur
japtyrmaz bana.“

1) kyn Henna (*Lawsonia inermis*), womit sich die Mädchen die Nägel rot färben.

III. Türkmen kyzy.

[Nach Kúnos a. a. O. II. S. 376/7, I. S. 119/20.]

kyz: Ben babamyn evin jyktym,
besch bin altun alup¹⁾ tschyktym,
dönüp-te ardyma baktym,
bin²⁾, gidelim, bejim ôlan.

ôlan: Anan dujar, baban dujar,
ardymyzdan atly kojar,
gelen atly dschana kyjar,
ben gidemem, Türkmen kyzy.

kyz: Anam dujsun babam dujsun,
ardymyzdan atly kojsun,
gelen atly besch jüz olsun,
ben jeterim, bejim ôlan.

ôlan: Kyr atymyn naly jok-tur;
arkasynda tschul³⁾ jok-tur;
bir gedschelik jemi jok-tur;
ben gidemem, Türkmen kyzy.

kyz: Bilezijim⁴⁾ nal edejim,
feredschemi tschul edejim,
indschilerim jem edejim,
bin, gidelim, bejim ôlan.

ôlan: Türkmen kyzy, Türkmen kyzy,
sabahyn seher-jyldyzy!
git, gidemem, Türkmen kyzy.

kyz: Bejim ôlan, pascham ôlan,
kolum jastyk, satschym jorgan,
bin, gidelim, bejim ôlan. —

ôlan: Öküzümü tschifte koschtum;
tochumunu jere satschytym;
ben bir helal jere düschtüm;
git, gidemem, Türkmen kyzy.

kyz: Öküzünü kurdlar jesin!
Tochumunu kuschlar jesin!
Helal ekmek haram olsun!
Ben istemem schinden gerü!

1) Variante: tavladan dorusun. 2) Imperativ. 3) tschul Pferdedecke. 4) bilezik Spange.

IV.

Aus einem orientalischen Druck von Scheẏzades Kyrk vezir tariẏi.

Über dieses Wandermärchen vgl. Benfey Einleitung zu seinem *Pantschatantra* § 186 sowie seine Übersetzung 2. Theil S. 303 ff. Arabisch findet es sich bei Demîrî Artikel *al-gawâd* (vgl. Arnolds *Chrestomathia Arabica* S. 45—7), bei Qaljâbî ed. Calcutta 1856 No. 83 und in 1001 Nacht; aus dem Suaheli hat es Büttner, *Anthologie aus der Suaheli-Litteratur*, Berlin 1894 S. 94—98 übersetzt.

Hazret Isa — alejh es-selam — zemanýnda bir terzi jigit vâri idi. Anýn bir mahbube avreti vâri idi. Birbirlerile ẏajet sevischirlér idi. Bir gün schöile ittifak edib¹⁾ ahd etdilér²⁾ ki éjer avret evvel ölüse ary avret álmaja ve-avretin mezaryn kudschaklajyb aẏschama dejin aylaja, éjer jigit ölüse avret dáẏi öile ede. Hikmet-i-ẏuda! avret fevt oldu³⁾. Terzi aylajyb ferjad etdikden sónra defn ejledi ve-ol etdikleri ahdy jerine getürüb⁴⁾ ol avretin mezaryn kudschaklajyb aylajyb ve-daym kabry úzerinde beklérdi. Bir gün Isa — alejh es-selam — ol mehalldan getscherken gördü kim bir jigit bir kabr kudschaklajyb aylar janyna varyb: „Nitschün ayladyẏyn“ sordu. Jigit dáẏi bir bir⁵⁾ nakl ejledi. Heman Isa — alejh es-selam — dua edib avret dirildi ve-kefen ile mezardan tschykdy. Isa — alejh es-selam — jine joluna gitdi. Jigit aytdy⁶⁾: „Böile kefen ilé gitmek olmáz⁷⁾. Bir dem sen bunda dur; varajym, evden esbab getirejim; sen dáẏi esbabyňy gej; sónra beraber gidelim“ dejüb⁸⁾ tezsche evine gitdi, ẏatunu anda brakdy.

Nagjah ol iklim padischahyn oẏlú ol mehalldan getscherken gördü ki bir mahbube avret bir kefene sarylmysch oturur. Schahzade bu avreti gördüjü gibi dschan gönülden aschyk olub avrete aytdy: „Sen kim sin“. Avret aytdy: „Ben bir ẏaryb ym, haramy beni sojdi⁹⁾“ dedi. Ol saat schahzade ẏüddamlaryna¹⁰⁾ emr ejledi, bu avreti alyb saraja getirdilér ve-pak libaslar gejdirdilér.

Tschün jigit esbablary getirdi, avreti anda búlmady. Ferjad ederek gelib getschenlerden süal ejledi; kimse gören olmajub birtschare sora sora schahzadenin ẏüddamlaryna rast geldí¹¹⁾. Anlár

¹⁾ ittifak (arab. ittifâq Inf. VIII von wafîqa) etmek übereinkommen. ²⁾ ahd (arab. ‘ahd) etmek sich verpflichten. ³⁾ fevt (arabisch faut) olmak sterben. ⁴⁾ jerine getürmek zu Stande bringen, erfüllen. ⁵⁾ bir bir einzeln, eins nach dem andern. ⁶⁾ Veraltetes Wort. ⁷⁾ Geht nicht an, ist unthunlich. ⁸⁾ In Stambul kennt man fast nur die Kopulativendungen -up und -üp, stimmt im Vokal also mit der klassischen Orthographie überein; den stimmhaften Auslaut der Kopulativendung findet man noch in Anatolien. ⁹⁾ sojmak ausplündern. ¹⁰⁾ Arab. khuddâm „gebrochener“ Plu-ral zu khâdim. Diese Kollektivbildungen werden im Türkischen häufig wieder Singulare. ¹¹⁾ rast (pers.) gelmek „begegnen“ regiert immer den Dativ s. Kasem Beg S. 204.

bu terzije sual edib¹⁾ aytdylar: „Ne aylársyn?“ Terzi aytdy: „Nidsche zemán dyr haremin fevt olub el-hamdü lilláh schimdi Isa pejyamberin duasyła hajj olub ben gitdim esbab getirejim ol avret kajb²⁾ oldu; anin³⁾-itschün aylarym“ dedi. Bunlar aytdylar: „Ol xatunu bu gün⁴⁾ schahzade saraja gönderdi“ dediler. Heman terzi schahzadenin huzuruna gedib aytdy: „Getürdüyün avret benim halalyım dyr“ deje dava ejledi. Schahzade ol xatuna sual ejledi. Xatun inkar edib aytdy: Bu haramy dyr, beni sojub esbabymy alyb gitdi. El-hamdü lilláh schimdi geldi. Ejer sen bunu öldürsen azym sevab⁵⁾ etmiş olursun“ dedi. Schahzade emr ejledi terzinin iki elin ardyna bayladylar bitschare terzi nekadar fyğan ejledi olmady, boğazyna ip takyb ber dar etmeje⁶⁾ getürdüler.

Jolda hazret Isajy gördüler; durub müntezir⁷⁾ oldular. Tschünki jakyn geldi, bunlardan ahvaly sual ejledi. Bunlar dáxi xaber verdiler. Isa — alejh es-selam — bunlary tevkif edib kendü schahzade katyna geldi. Avreti tschayyryb sual ejledi aytdy: Bu avret ol jigidin avreti dir, ben dua etdim diri oldu.“ Avret dáxi, tschünki pejyamberi gördü, inkara medschaly kalmajyb doğrysın söjledi. Tékrar Isa — alejh es-selam — dua ejledi ol avret mürd olub⁸⁾ terzi dáxi düschdü ki vartadan xalas oldu ve-bu nidsche vakit ayladyğyna peschiman oldu.

V.

Bajezid und der verlorene Esel.

[Aus dem Tutiname (Papageienbuch) ed. Kairo 1267 h. S. 120, ed. 1307 h. S. 135.]

Bir gün maydum samy Bajezid Bistami⁹⁾ hazretleri bir dschami¹⁰⁾-i-scherifde vaz¹¹⁾ ederlerdi. Dschemi¹²⁾ sayyr ü-kebir vaza hazyr olub kelam-i-nasihát endschamyndan dschemaát vedschd ü-hal¹³⁾ üzre olurlardy. Tamam medschlis vazlary germagerm¹⁴⁾ iken

¹⁾ Regiert wie sormak den Dativ der Person, die man nach etwas fragt, aber odundschy (Accus. für odundschyjy) sorarlar sie fragen nach dem Holzhauer: S. 1. ²⁾ kajb (arab. gâib) olmak verschwunden sein. ³⁾ So sagt man heute für anyn-itschün mit regressiver Vokalharmonie. ⁴⁾ Heute meist büjün. ⁵⁾ Arab. thawâb Lohn. ⁶⁾ ber dar (pers.) etmek hängen. ⁷⁾ müntezir (Part. VIII von arab. nazar) olmak erwarten, abwarten. ⁸⁾ mürd (pers.) olmak „verenden“ wird nicht von dem gottseligen Tode eines Gläubigen gebraucht, entspricht also dem arab. halak. ⁹⁾ Berühmter Heiliger und Mystiker († 261 h. 875 D.) vgl. über ihn Tezkereh-i-evliâ traduit sur le manuscrit ouïgour de la Bibliothèque Nationale par A. Pavet de Courteille, Paris 1889 S. 112—136, Qazwinis Kosmographie ed. Wüstenfeld II S. 205. ¹⁰⁾ Arab. dschâmi. ¹¹⁾ arab. wa'z Predigt. ¹²⁾ arab. dschemi. ¹³⁾ vedschd ü hal mystische Exstase. ¹⁴⁾ pers. ganz erhitzt.

kürsiniz janyna bir tirjaki tschyka gelib aytdy: Ej mürschid-i-sea-
deteser, kelam-i-sürejjanizamyyla çalk-i-alemi taryk-i-hakka delalet
edersin, imdi lutfundan ridscha olunur ki ben himarymy zajy¹⁾
ejledim, kerem ejle any bana buluver²⁾. Bajezid Bistami hazretleri
dayi „sabr ejle bulunur“ dejib jine vazyna meschyul olub esna-i-
vazda medschlisinde hazyr olanlara çitab edib dedi: ki ej ümme-
i-Mühümmad, arazyzda hitsch aschyk olmamysch var isé, ajak
üzre kalksyn dejindsche bir ixtijar ajak üzre kalkup: Ej schejç, bu
fenn-i-ischkde ben kuluz dschahilim, alem-i-tüfulijjetimdenberi bu
jascha geldim ben maschuka aschyk olmadym ve-aschyklyk ne
olduyunu dayi bilmem ve-bu ischk dedijinizden asla çaberim jok-
dur, kerem edib bana tarif ejle dedikde Bajezid Bistami hazretleri
ol himaryny ittiren³⁾ tirjakije aytdy: „Ej kischi, ischté kajb etti-
jin himar bu dur, al himaryny“ dejib bu kelam-i-irschadendscham
ile hem tirjakije schafi⁴⁾ dschevab ve-hem ehl-i-medschlise tembih⁵⁾
ba savab hasyl oldu⁶⁾.

VI.

Nadschi erzählt in seinen Jugenderinnerungen, wie ihn sein Vater
im Qorânlesen unterwies.

[Sümbüle, Stambul 1307 h S. 189—191.]

Arasyra beni peder-de okudurdu⁷⁾. Bir gedsche „mushaf-
i-scherifi al-da, buraja getir“ dedi. Aldym; öpüb baschyma koj-
dukdan sonra mahfazasyndan tschykardym, janyna getirdim. Ken-
disi-de kemal-i-tazym ile aldy, öpdü, baschyna kojdu. „Dersizi
bul“ deje mushafy bana iade⁸⁾ etti. Bu mushaf jokaryda hala nez-
dimizde mahfuz olduyunu bejan ejledijim mushaf dyr. Atschdym,
buldum, derssem sure-i-„fâriq“⁹⁾ imisch. „Oku, Omarym!“ dedi.
Teavvüz ve-besmeleden sonra sure-i-scherifeniz evvelinden hedsche-
lejrek bir iki kelime okudum. Pek eji okusamajordum. Kendisi
ayyr¹⁰⁾ ayyr okumaya baschlady, ben-de anyzla hem-zeban oldum:

„Was-sammâi wa-fâriqi! Wa-mâ adrâ-ka ma'-fâriqu. En-
nadschmu 'th-thâqibu“

1) arab. dâi'. 2) buluvmek „unverzöglich finden“ ist das fi'l-i-ta'-
dschil (Beschleunigungsverbum) zu bulmak finden vgl. R. Youssouf,
Grammaire complète de la langue ottomane S 241. — Vgl. I Sam. 9.
3) jitmek, itmek verloren gehen. 4) Arab. schâfi heilend, beschwichti-
gend. 5) arab. tembih Ermahnung. 6) hasyl olmak hervorgehen, sich
ergeben. 7) Das Kausativ lautet sonst meist okutmak. 8) Arab.
i'âde. 9) d. i. die 86. Sûre. 10) gravitâtisch.

Kelimat-i-mübarekisini jedi sekiz defa tékrar ettik. Ben ártık oraja kadar dürüstdsche okumaja baschlady; ezberlemisch idim. Taliba derssem o kadar imisch; surenin alt tarafyny ¹⁾ okuduğumuz çatyryma gelmejor. Pederin o mukaddes kelimeleri teschkil eden sadasy henüz kulağymyzda-dyr. Sekiz on defa okudum. Peder „aferin, oylum! daha güzel okumaya çajret et; inschalla siz benim gibi kalmazsynyz, Koran-i-kerimin manalaryny-da güzeldsche anlarsynyz“ dedi.

Valide isé sirischk ²⁾-i-mesirret dökmeje baschlady. Ben bir pedere bir valideje bakdym. Gönülümü çaryb bir hiss istila ³⁾ idi, o ne sürur ne-de hüzn idi. Öpüb baschyna kojmak resm tebdschil ⁴⁾ idschradan sonra mushafy tékrar mahfazasyna vaz ⁵⁾ ile jine götürdüm.

VII.

Meister Nasreddin und der geliehene Kessel.

[Nach den Stambuler Lataif-Ausgaben von 1253 h. S. 11. und von 1266 h. S. 11 12.]

Xodscha Nasreddin ist der Dschuha der Araber. — Vgl. diesen Schwank im Dialekt von Angora bei Kúnos, Kisázsia török dialektusairól (Budapest 1896) S. 28. In abweichender Redaktion findet er sich bei Dieterici, Chrestomathie Ottomane S. 34.

Bir gün çodscha komschusundan bir kazyan alyr. Ischini gördükden sonra kazyanyn itschine bir kütschük tendschere kojub getirib sahibine ⁶⁾ verdikde (sahibi olan) harif görür ki kazyanyn itschinde bir kütschük tendschere var-dyr. „Bu né dir“ çodschaja der. Xodscha „kazyan doçurdu“ dedikde harif tendschereje kallanyr ⁷⁾.

Jine bir gün çodscha kazyan yster. Alyb evine getirib kullanyr. Kazyan sahibi bakar bir gün besch gün jok kazyan gelmedi. Xodschanyyn eviné gelib dakk-i-bab ejledikde çodscha kapuja gelib „né istérsin“ dedikde „kazyan“ dedi. Xodscha aydyr: „Sen say ol! kazyan marhum oldu.“ Harif aydyr: „Xodscha efendi, hitsch kazyan ölümmü?“ dedikde „ja doçurduğuna ynanysyn-da öldüüne ynanmaz-my-syn?“ demisch.

¹⁾ alt tarafy die Fortsetzung. ²⁾ pers. Tropfen, Träne. ³⁾ Arab. valiija Inf. X. ⁴⁾ Arab. tebdschil Verehrung Inf. II von badschala. ⁵⁾ Arab. wad. ⁶⁾ Die vulgäre Anssprache ist meist sâbyna, von arab. sâhib. ⁷⁾ Zu diesem Brauch vgl. G. Jacob, Beduinenleben 2. Aufl. S. 93.

Ein Taxél Sultan Solimans des Prächtigen (reg. 1522-66 D.)

[Dîwân ed. Konstantinopel 1108 h. S. 72]

Versmaass : مر محزون

»→
- - - - | - - - - | - - - - | - - - -

1. Xôn-i-dilden bezm-i-yârnda elde pür dür dschamymyz,
Gün jüxün göster, nigjara, rûschen olsun schamymyz!
2. Oladschak isch tochtün dejil - dolaschdy zulf-i-jara dil,
Ol sebebden zel gibi jokdur bizim aramymyz.
3. Vasylla schadan olub, hedschrile yamkin olmatyz,
Aschyk u-rend-i-çarabatyz¹⁾ bizim jok kjamymyz.
4. Tschünki açar jykylyr, çak-ile ol jeksan olur,
Fâida jok, ger felekden jüksek olmaz bamymyz²⁾.
5. Aschykyz alemde, amma vermedik bir çuba dil,
Okusun bilsin, Muhibbi³⁾, bilmejen diwanymyz.

1) Sowohl rend (vgl. Sanskrit: rinda) als çarabat sind Lieblingsworte des Klâfiz, der überhaupt Soliman in erster Linie beeinflusst hat. 2) pers. besonders „Kuppeldach“. 3) Der Dichtername (maxlas) Solimans, der im letzten Verspaar jedes Taxéls erscheinen muss.

Aus einer Sammlung türkischer Volkslieder, von mir
nach mündlicher Mitteilung des Herrn Topidschian
aus Hintab aufgezeichnet.

IX.

An Cilicien.

آی آچلسه یاز قیولر
بر اریسه قارلر بوزلر
بر اوتله لر شو بلبلر
گل طاغنده بر اوتله لر

قالقم گیدم^{۱)} گیلیگیامه
بوزلر^{۲)} سورم طرفته^{۳)}
آخ^{۴)} گیلیگیر واخ^{۵)} گیلیگیر^{۶)}
سندهمی اولدکن دیرانه^{۷)}

۱). kalkam, gidem etc. vulgäre Optative für kalkaym, gideim etc.

۲). Dem Plural erklärt Herr T. aus einer Singularbedeutung „Gesichtshälfte.“ ۳). Vgl. Orta ojuru ed. Kinos 5.22 im Liede des Adherbi-

ganers: ax puser, vax puser ۴). Sprich: Giligjem ۵). Die vulgäre Aussprache ist verane „Trümmer“ ۶). Variante: صورتکه

X. Sultanslied.

پادشاه چوق یشا
 دولتگده بیگ یشا
 پادشاه چوق یشا
 عکرگله بیگ یشا

قانلی بیراقلر آچوب
 دشمنی قاچره لمر
 پادشاه چوق یشا
 دولتگده بیگ یشا

XI.

خانر: جانر دکرنجی خواجه
 گوزم دکرنجی خواجه
 قره قاشلرم سنگ اولسون
 اوکوت بغدادی بغدادی

دکرنجی: اولمز خانر اولمز
 صوگلوب نادی طولمز
 دکرننگ چرخنی سنن¹⁾
 آبار بغدادی بغدادی

1) sinit nach Herrn T. „schadhaft“, ob = Dozy Suppl. سینیق morceatt?

2) aparmak wegtragen. Lies سینیق

جانم دکر منجی خواجه
گوزم دکر منجی خواجه
آن (so) طودا قلم سنگ اولسون
اوکوت بغدادی بغدادی

اولمز خانم اولمز
صوگلوب ناوی طولمز
دکر منگ چرخ سنف
آپار بغدادی بغدادی

جانم دکر منجی خواجه
گوزم دکر منجی خواجه
قره گوزلم سنگ اولسون
اوکوت بغدادی بغدادی

اولمز خانم اولمز
صوگلوب ناوی طولمز
دکر منگ چرخ سنف
آپار بغدادی بغدادی

جانم دکر منجی خواجه
گوزم دکر منجی خواجه
ممه لرم سنگ اولسون
اوکوت بغدادی بغدادی

اولور خانم اولور
صوگلوب ناوی طولور
دکر منگ چرخ صاغ در
گتیر بغدادی بغدادی

Folia 16

15

1721

D Fa 2576

ULB Halle
001 159 631

3/1

